

Interviu cu www.stiumuzica.ro, 22 decembrie 2009

Stiumuzica.ro a stat de vorbă cu Răzvan Albu, care a dezvăluit mai multe detalii despre noul său album, „Straw Man”, pe care îl va lansa în luna martie a anului viitor.

După trei albume, „Dreams” (2004), „Jocuri fără nume” (2007) și „Turnu' Babel” (2007, alături de trupa LSD), Răzvan Albu se pregătește în martie 2010 de lansarea noului său disc, „Straw Man” pe care îl descrie ca fiind un „concept despre acaparare socială și media”.

Piese, cu un sound rock spre hard-rock, au fost compuse și produse chiar de artist, iar majoritatea solo-urilor au fost interpretate de David Berry, chitarist american.

Mai multe despre „Straw Man”, cum a evoluat Răzvan Albu de la album la album, ce-l inspiră atunci când compune noi piese găsiți mai jos, în interviul acordat de artist pentru stiumuzica.ro.

1. Cum te-ai apucat de cântat? Ai studii de specialitate?

Cânt de când mă știu. Am făcut un an de pian acum ceva timp, însă nu am alte studii de specialitate. Părinții mei au fost activi în muzică, atât la Cenaclul Flacăra (trupa se numea Grup Cameral Folk), cât și în Brigada ASE (care în anii '70-'80 ducea turnee în țară alături de cele mai cunoscute nume din muzica românească), așadar background-ul a existat dintotdeauna.

Ascultam de mic Floyd, Zeppelin, Beatles, Bob Dylan, Bruce Springsteen, Cat Stevens, Elton John, Michael Jackson și mulți alții. Am început să mă exprim activ prin muzica din 1999, o dată cu plecarea în Statele Unite. Aveam pe atunci 17 ani și mă simțeam destul de singur în primul an peste hotare, iar aceasta singurătate s-a materializat printr-o muzică agresivă: ascultam Nirvana cca. 5 ore pe zi, timp în care nu numai că am învățat "Unplugged in NY" pe dinafara (chitară + voce), dar și ceea ce spunea Kurt între melodii. Când mă plictiseam de aplauzele de pe CD, susțineam întreg concertul de unul singur în dormitor. Asta m-a determinat să îmi cumpăr primul 4-track recorder, pe care am înregistrat inițial acustic.

Peste încă un an am simțit nevoia unei chitare electrice și mi-am achiziționat celebrul Fender Stratocaster American, care m-a ajutat în toți acești ani ca artist. Am evoluat în cunoștințele muzicale în timpul facultății la Toronto, unde timp de 4 ani am făcut parte din "clica" studenților pasionați de muzică.

Interpretam săptămânal la un lounge din cadrul universității, iar în timpul liber vizionam concerte pe DVD, ascultam albume (preferam albumele concept în această perioadă) și înregistram. Muzica mea a avut dintotdeauna o latură mai

melodioasă decât grunge-ul anilor '90, însa pot spune că rădăcinile mele sunt o îmbinare între muzica anilor '70 cu care am crescut și pe care o iubesc, și grunge-ul anilor '90 (care până la urmă, a fost tot o reîntoarcere la rădăcini).

2. Lucrezi într-o bancă. Muzica este doar un hobby? Intenționezi să te axezi, la un moment dat, doar pe muzică și să renunți la jobul tău?

Cu regret spun ca muzica este doar un hobby, cel puțin până acum. Mi-aș dori să fac mai multe însă nu am găsit niciodată suport/interes pe piața românească. Nu înțeleg prea bine de ce, întrucât mi se pare că fac o muzică mai bună decât 95% din ceea ce aud la radio și/sau văd la televizor.

Cred ca nu cunosc persoanele potrivite, în așa fel încât muzica mea să ajungă în boxele celor care au ceva de spus în rock-ul autohton. Dacă aș avea posibilitatea, aș trăi din muzică. Prin "a trăi din muzică" însă nu vreau să se înțeleagă un cover band de bar. Aceasta posibilitate a existat (am fost cooptat în 2007 ca solist vocal într-o astfel de trupă), însă am refuzat să mă implic după a 2-a repetiție, când mi s-a explicat că scopul era să cântăm cover-uri în Music Club și Coyote Cafe.

Asta nu mi se pare artă și nu mă încălzește cu nimic. Ca să scurtez povestea, ceea ce îmi doresc este să creez și să interpretez o muzică fără compromisuri.

3. Indie pop sau indie rock? Ce te atrage la genul indie?

Când spun indie nu vreau să fac referire la niciun gen muzical, ci la definiția propriu-zisă "independent underground music", adica artist independent, fără casă de discuri. Muzica de pe albumul meu "Jocuri Fără Nume" este pop-rock, ceea ce am realizat mai recent este rock și hard rock.

4. Ce te inspiră atunci când îți compui piesele? Ce artiști români și internaționali preferi?

Inspirația mea este dată de o anumită stare de spirit sau de atmosferă asociată cu un loc sau un eveniment. De exemplu "Jocuri Fără Nume" a fost bazat pe imagini (am în cap o imagine asociată fiecărei piese, ca un fel de tablou), deci intră în incidența muzicii bazate pe un loc. Noul meu album este dat de o stare de spirit pe care am avut-o de un an încoace.

Artiștii mei internaționali preferați sunt: Guns N' Roses, Pink Floyd, Bruce Springsteen, David Bowie, Dire Straits, Aerosmith, Michael Jackson, Prince, Nirvana, Pearl Jam, Alice In Chains, The Beatles, Peter Gabriel, Queen, Radiohead, R.E.M., The Rolling Stones, U2, The Verve, The Black Crowes, Led Zeppelin, Elvis Presley, Velvet Revolver, The Who, Talking Heads, Crowded House, Metallica, Elton John, Eric Clapton, The Clash, The Cure și alții.

5. Urmează să lansezi un album de rock în martie 2010. Cum se numește albumul? Cu cine ai colaborat la material? Câte piese conține? Ce tematică au piesele?

Noul album se numește "Straw Man". Straw Man este o tactică de dezbatere, iar albumul este un concept despre acaparare socială și media.

Fără nicio legătură cu starea economică actuală, albumul vorbește despre o "criză" (pe toate planurile, de la cel social până la dezastre naturale) și modalitățile prin care cei ce nu cred în astfel de idei (adică merg pe principiul că toate se află în același echilibru în care s-au aflat și până acum de zeci de mii de ani), sunt marginalizați de societate și/sau spălați pe creier.

După părerea mea albumul are 3 "sound"-uri distincte: primul este unul heavy și închis (piesele 1-3 / protagonistul, care este de altfel și cel care "se opune sistemului", este inițial stăpân pe șine, însă ajunge să fie spălat pe creier), cel de-al doilea este liber, lăsat din frâu (piesele 4-6 / protagonistul trăiește într-o bulă, un fel de realitate indusă), iar cel de-al treilea tinde spre epic (piesele 7-9 / personajul își readuce aminte cine era de fapt). Concluzia o las la latitudinea ascultătorului.

Pe partea de producție: toate piesele au fost compuse și produse de mine; am interpretat/înregistrat toate vocile de pe album, părți de chitare de ritm și solo, și tobe; basul și majoritatea solo-urilor au fost interpretate/înregistrate de un chitarist american, David Berry (de o virtuozitate excelentă, după părerea mea, și cu care am colaborat foarte bine). Mixing-ul și mastering-ul le-am realizat la două studiouri din zona Chicago, SUA. Sunt foarte mulțumit de produsul final și mi se pare o realizare mult superioară primului meu album.

Printre întâmplările neobișnuite ce au avut loc în timpul realizării albumului se număra o internare în spital (repaos vocal total din cauza corzilor vocale obosite de cântat prea mult și tare; am înregistrat unele părți vocale de până la 25 de ori pe melodie) și dificultatea de a găsi o imagine/copertă corespunzătoare pentru conceptul meu. Încă mai caut și astăzi.

6. Susții concerte? Unde îți promovezi albumele?

Nu susțin concerte în mod frecvent. În ultimul an și jumătate, am avut o apariție în cadrul unui festival susținut în cadrul ASE-ului, între Vasile Șeicaru și Mircea Vintilă; am câștigat premiul special al juriului cu piesa "Stângu-n Dreptu'" (Jocuri Fără Nume); și am participat la festivalul Om Bun. Principala problemă de care mă lovesc este faptul că, lucrând, nu am avut timp să pun laolaltă o trupă.

Așadar am dificultăți în a găsi muzicieni care să mă acompanieze și cărora să le placă muzica în aceeași măsură în care îmi place și mie (adică să cânte din plăcere, cu cover-uri pentru bani).

"Jocuri Fără Nume" l-am promovat la Radio România, în cadrul emisiunii lui Andrei Partoș, timp în care am vorbit despre influențele mele, am interpretat acustic 3 piese de pe "Jocuri Fără Nume", iar celelalte 4 au fost ascultate în variantă de studio și la Radio 3 Net. Am refuzat să trimit primul album la case de discuri și posturi de radio, fiindcă eram convins că va ajunge într-o grămadă de CD-uri și nu îl va asculta nimeni.

7. Ai lansat trei albume până în prezent, "Dreams" (2004), "Jocuri fără nume" (2007) și "Turnu' Babel" (2007). Cum ai evoluat de la album la album și cu ce vine nou discul pe care-l vei lansa în martie 2010?

În primul rând "Turnu' Babel" este cu totul altceva decât muzica pe care o interpretez în mod normal. Este tot un album concept, însă nu a văzut lumina zilei și nu cred că m-aș încumeta să îl dau cuiva. Tirajul a fost de numai 100 de copii, iar conceptul este despre decadența muzicală din ultimii 20 de ani. Albumul are cuvinte tari și cei mai mulți ar spune că este "făcut la mișto". Mie mi se pare că există un substrat foarte trist de fapt, însă interpretarea este monumentală (la modul ironic), în sensul că am dorit să demonstrez că în ziua de azi nu este nevoie să ai voce că să cânti. "Turnu' Babel" nu este un album sub semnătura mea, ci sub semnătura trupei LSD, din care fac parte și care își va relua activitatea în 2010.

În comparație cu "Jocuri Fără Nume", "Straw Man" mi se pare o mișcare logică înainte, un album care da dovadă de mai multă creativitate, și a cărui muzică este mai densă și poate ceva mai greu de digerat. Totuși, sunt sigur că majoritatea ascultătorilor ar regăsi 2-3 melodii cu care să se identifice. Noul disc aduce în primul rând o schimbare de sunet, este mai puțin pop, și în al doilea rând o idee unitară a albumului cap-coadă.

8. Plănuiești un concert acum în prag de sărbători?

Din păcate nu pot plănui niciun concert în perioada sărbătorilor, întrucât sunt la Vienna până la sfârșitul lunii februarie.